

Kuusi syytä, miksi rukouksiin ei vastata

David Wilkerson November 1, 1981

Paholaisen strategia uskovien pettämisessä on saada heidät epäilemään Jumalan uskollisuutta vastata rukouksiin. Saatana haluaa meidän uskovan, että Jumala on sulkenut korvansa huudollemme ja jättänyt meidät hoitamaan asiat itse.

Minä uskon, että Jeesuksen Kristuksen seurakunnan suurin surun aihe tänä päivänä on se, että nykyisin niin harvat uskovat rukouksen voimaan ja vaikutukseen. Ilman tarkoitusta pilkata, suurten määrien Jumalan kansaa voidaan nykyisin kuulla valittavan, Minä rukoilen, mutta en saa vastauksia. Olen rukoillut niin kauan, niin kovaa ilman mitään tuloksia. Enkä minä tahdo mitään muuta, kuin nähdä vähän todisteita siitä, että Jumala muuttaa asioita. Asiat jatkuvat niin kuin tavallisesti mitään ei tapahdu. Kuinka kauan minun täytyy odottaa? He eivät enää käy salaisessa kammiossa, koska he ovat vakuuttuneita, että heidän anomuksensa, rukosten kantamina, kulkeutuvat johonkin harhaan valtaistuimelta. Toiset taas ovat vakuuttuneita siitä, että ainoastaan Daniel, Daavid ja Elia tyyppiset voivat saada rukouksensa Jumalalle kuulluiksi.

Kaikella rehellisyydellä, monet Jumalan pyhät kamppailevat näiden ajatusten kanssa Jos Jumalan korva on avoinna rukoukselleni, ja minä rukoilen ahkerasti, miksi Hänen vastaamisestaan on niin vähän todisteita? Onko joku tietty rukous, jota olet rukoillut pitkän aikaa, eikä siihen ole vielääkään vastattu? Onko jopa vuosia mennyt, ja vieläkin odostat, toivoen, kuitenkin ihmetellen?

Varokaamme, ettemme syytä Jumalaa, kuten Job teki, olemalla laiskoja ja välinpitämättömiä omien tarpeidemme ja anomustemme suhteen. Job valitti, Minä huudan sinua, mutta sinä et vastaa minulle; minä seison tässä, mutta sinä vain tuijotat minuun (Job 30:20).

Hänen näkyään Jumalan uskollisuudesta varjostivat hänen senhetkiset vaikeutensa, ja hän päätyi syyttämään Jumalaa hänen unohtamisestaan. Jumala nuhteli häntä siitä.

Meidän, kristittyjen, on aika tutkia rehellisesti niitä syitä, miksi rukouksemme raukeavat tyhjiin. Saatamme syyttää Jumalaa välinpitämättömyydestä, kun kaikki johtuukin itsestämme. Nimeän tässä kuusi niistä monista syistä, miksi rukouksiimme ei vastata.

Syy yksi: Rukouksemme raukevat tyhjiin, kun ne eivät ole Jumalan tahdon mukaisia

Meillä ei ole vapautta rukoilla satunnaisesti mitä tahansa, mitä itsekkäissä mielissämme hedelmöityy. Meillä ei ole lupaa tulla Hänen läsnäoloonsa ja puhua typeriä mietteitämme ja mielettömiä epä johdonmukaisuuksiimme. Jos Jumala allekirjoittaisi kaikki anomuksenne ilman harkintaa, Hän päätyisi luopumaan kirkkaudestaan.

Rukouksessa on laki! Se on laki, joka on tarkoitettu kitkemään pois kerjäävät, itsekeskeiset rukoukset kun samaan aikaan se tekee rehellisille etsijöille mahdolliseksi pyytää luottamuksella. Toisin sanoen me voimme rukoilla mitä ikinä tahdomme niin kauan kuin se on Hänen tahtonsa.

Jos me jotakin anomme hänen tahtonsa mukaan, niin hän kuulee meitä (1Joh. 5:14).

Opetuslapset eivät rukoilleet Jumalan tahdon mukaan, kun he rukoilivat kostonhaluisina. He anoivat Jumalaa näin,

Herra, tahdotkos, niin me sanomme, että tuli tulee taivaasta ja kadottaa heidät, niinkuin Eliaskin teki? Mutta Jesus käänsi itsensä ja nuhteli heitä, sanoen: ette tiedä, minkäkaltaisen hengen te olette (Luuk 9:54-55, KR1776/1872).

Murheessaan Job pyysi Jumalaa ottamaan pois hänen elämänsä. Mitä, jos Jumala olisi vastannut sellaiseen rukoukseen? Sellainen rukoileminen oli Jumalan tahdon vastaista. Sana varoittaa, Älä ole kerkeä suultasi, älköönkä sydämesi kiirehtikö lausumaan sanaa Jumalan edessä, sillä Jumala on taivaassa ja sinä olet maan päällä; sentähden olkoot sanasi harvat (Saarnaaja 5:2).

Daniel rukoili oikealla tavalla. Hän aloitti etsimällä Raamatusta Jumalan mieltä. Saatuaan selvän ohjauksen, ja varmuuden Jumalan tahdosta hän juoksee Jumalan valtaistuimelle mahtavalla luottamuksella. Ja minä käänsin kasvoni Herran Jumalan puoleen hartaassa rukouksessa (Daniel 9:3).

Me tiedämme liikaa siitä, mitä me haluamme ja liian vähän siitä, mitä Hän tahtoo.
Syy kaksi: Rukouksemme voivat raueta tyhjiin, jos ne on suunniteltu täyttämään sisäisiä himoja, haaveita tai unelmia

Te anotte, ettekä saa, sentähden että anotte kelvottomasti, kuluttaaksenne sen himoissanne (Jaak. 4:3).

Ei Jumala vastaa rukoukseen, joka kasvattaa omaa kunniaamme tai tukee kiusauksiamme. Jumala ei vastaa sellaisen henkilön rukoukseen, joka hautoo himoja sydämessään. Kaikki vastaukset riippuvat siitä, kuinka sydämistämme kitketään pois pahuutta, himoja ja syvään juurtuneita syntejä.

Jos minulla olisi vääryys sydämessäni, ei Herra minua kuulisi (Psalmi 66:18).

On hyvin yksinkertainen koe, jolla selvitetään, onko pyyntömme perustana himo. Se, kuinka käsittelemme viiveitä ja kieltäytymisiä, on vihje. Himolle perustetut rukoukset vaativat kiireisiä vastauksia. Jos himoitseva sydän ei saa tahtoaan läpi nopeasti, se valittaa ja huutaa, menettää tajuntansa ja pyörtöy tai puhkeaa vain valitukseen, lopulta syyttäen Jumalaa kuuroudesta.

Miksi me paastoamme, kun et sinä sitä näe, kuritamme itseämme, kun et sinä sitä huomaa? (Jesaja 58:3).

Himoitseva sydän ei voi nähdä Jumalan kirkkautta Hänen kieltäytymisissään ja viiveissään. Mutta eikö Jumala saanut enemmän kunniaa kieltäytymällä Kristuksen rukouksesta säästää Hänen elämänsä, jos mahdollista, kuolemalta? Kylmät väreet puistattavat, kun ajattelen, missä me saattaisimme olla tänä päivänä, jos Jumala ei olisi kieltäytynyt tuosta pyynnöstä.

Jumala on oikeamielisyydessään velvollinen viivyttämään tai kieltämään rukouksemme, kunnes ne on puhdistettu kaikesta itsekeskeisyydestä ja himosta.

Voisiko olla, että on yksi selkeä syy, miksi suurin osa rukouksistamme estyy? Voisiko se olla tulosta meneillään olevasta flirttailusta himon tai syvään juurtuneen synnin kanssa? Olemmeko unohtaneet, että ainoastaan ne, joilla on puhtaat kädet ja puhdas sydän, saavat asettaa jalkansa Hänen pyhälle vuorelleen? Vain synnin täydellinen hylkääminen avaa taivaan portit ja vapauttaa siunaukset.

Synnin hylkäämisen sijasta me juoksemme neuvonantajalta toiselle yrittäen löytää apua, joka puolustaa epätoivoa, tyhjyyttä ja levottomuutta. Kuitenkin kaikki on turhaa, koska syntiä ja himoa ei ole vielä kitketty pois. Synti on kaikkien ongelmien juuri. Rauha tulee vain, kun antaudumme, ja hylkäämme kaikki himot ja salaiset synnit. Syy kolme: Rukouksemme eivät kelpaa, jos emme osoita minkäänlaista kiinnostusta tehdä asian eteen mitään

Me menemme Jumalan luokse, niin kuin Hän olisi rikas sukulainen, joka kannattaa meitä ja antaa meille kaiken, mitä pyydämme, vaikka me emme liikuta sormeammekaan. Nostamme kätemme Jumalaa kohti rukouksessa ja laitamme ne sitten takaisin taskuihimme.

Odotamme rukoustemme menevän Jumalan luokse tekemään työtä puolestamme, kun samaan aikaan istumme tekemättä mitään, ajatellen itseksemme, Hänellä on kaikki valta, minulla ei ole mitään. Niinpä vain istun hiljaa ja annan Hänen tehdä työn.

Kuulostaa hyvältä teologialta, mutta sitä se ei ole. Jumalalla ei ole tyhjäntoimittajia kerjäämässä ovella. Jumala ei edes anna meille lupaa tehdä hyväntekeväisyyttä niille, jotka maan päällä kieltäytyvät tekemästä työtä.

Kuka ei tahdo työtä tehdä, ei hänen syömänkään pidä (2Tess. 3:10).

Siinä, että lisäämme kyyneliimme hikeä, ei ole mitään epäraamatullista. Otetaanpa esimerkiksi rukous, jossa pyydetään voittoa salaisesta himosta, joka elää kituutta sydämessä. Pyydätkö yksinkertaisesti Jumalaa ottamaan sen pois ihmeellisesti, sitten istut odottamaan ja toivot, että se kuolee itsestään? Ei sydäimestä ole milloinkaan tapettu syntiä ilman ihmisen oman käden yhteistyötä, kuten Joosuan kanssa. Koko yön hän makasi kasvoillaan ja itki Israelin tappiota. Jumala asetti hänet jaloilleen, sanoen, Nouse! Miksi makaat kasvoillasi? Israel on tehnyt syntiä... Nouse, pyhitä kansa... (Joosua 7:10-13).

Jumalalla on kaikki oikeudet nostattaa meidät polviltamme ja sanoa, Miksi istut laiskana odottamassa ihmettä? Enkö minä ole käskenyt sinua pakenemaan pahan olemusta? Sinun on tehtävä muutakin kuin vain rukoiltava himoasi vastaan. Sinua on myös käsketty pakenemaan sitä. Et saa levätä ennen kuin olet tehnyt kaiken, mitä on käsketty.

Emme voi kulkea ympäriinsä kaikki päivät antamalla periksi himoillemme ja pahoille haluillemme, ja sitten juosta yöllä rukoilemaan ihmettä vapautuaksemme.

Salainen synty vie meiltä pohjaa rukouksesta Jumalan kanssa, koska synty, jolle annetaan periksi, on itse asiassa paholaisen puolustamista. Yksi Jumalan nimistä on se, joka paljastaa salaisuudet (Dan. 2:47). Hänen täytyy tuoda valoon pimeyden salatut synnit, eikä sillä ole merkitystä, kuinka pyhä se on, joka yrittää niitä piilottaa. Mitä tuskallisempaa sen kätkeminen on, sitä varmemmin Jumala paljastaa sen. Rannikko ei ole milloinkaan tyyni salaiselle synnille.

Meidän pahat tekemme sinä asetat eteesi, salaiset syntimme kasvojesi valkeuteen (Psalmi 90:8).

Jumala suojelee omaa kunniaansa enemmän kuin niiden mainetta, jotka tekevät syntiä salaa. Jumala paljasti Daavidin synnin säilyttääkseen oman kunniansa jumalattomien miesten edessä. Ja Daavid, joka oli niin kiivas hyvän nimensä ja maineensa puolesta, on yhä tänäkin päivänä paljastettuna silmiemme edessä ja edelleen tunnustamassa syntiään joka kerta, kun luemme hänestä Raamatusta.

Ei Jumala ei salli meidän juoda varastettua vettä ja sitten yrittää juoda Hänen pyhästä lähteestään. Salainen syntimme ei ainoastaan paljastu, vaan se myös kieltää meiltä Jumalan parhaan ja tuo epätoivon, epäilyksen ja pelon tulvan.

Älä syytä Jumalaa siitä, ettei Hän kuuntele rukouksiasi, jos sinä et kuuntele Hänen kutsuaan tottelevaisuuteen. Päädyt pilkkaamaan Jumalaa ja syyttämään Häntä välinpitämättömyydestä, vaikka olet itse aiheuttanut kaiken. Syy neljä: Rukouksemme voivat epäonnistua siksi, että haudomme sydämessä salaista kaunaa toisia kohtaan

Kristus ei toimi sellaisen kanssa, jolla on vihainen ja anteeksiantamaton henki. Meille on sanottu, Pankaa siis pois kaikki pahuus ja kaikki vilppi ja ulkokultaisuus ja kateus ja kaikki panettelu, ja halatkaa niinkuin vastasyntyneet lapset Sanan väärentämätöntä maitoa (1Piet. 2:1,2).

Kristus ei kommunikoi riitelevän, kiistelevän ja anteeksiantamattoman ihmisen kanssa. Jumalan laki rukouksesta on selvä tästä asiasta, joka paikassa kohottaen pyhät kädet ilman vihaa ja epäilystä (1Tim. 2:8, engl.käänn. puhtaat kädet). Jos emme anna anteeksi meitä vastaan tehtyjä syntejä, teemme Jumalalle mahdottomaksi antaa anteeksi ja siunata meitä. Hän opasti meitä rukoilemaan, Anna meille anteeksi niin kuin mekin anteeksi annamme.

Kyteekö sydämessäsi kaunaa toisia vastaan? Älä suhtaudu siihen niin kuin sinulla olisi siihen oikeus. Jumala ottaa sellaiset asiat todella vakavasti. Kaikkien riitelyjen ja väittelyiden kristittyjen veljien ja sisarten keskuudessa täytyy surettua Hänen sydäntään enemmän kuin jumalattomien synnit. Ei ihmekään, että rukouksemme estyvät olemme tulleet niin omien loukattujen tunteidemme hallitsemiksi ja olemme niin huolissamme siitä, kuinka toiset kohtelevat meitä väärin.

Uskonnollisissa piireissä on nousemassa myös pahanlaatuista epäluottamusta. Kateellisuutta, rakkaudettomuutta, katkeruutta ja koston henkeä, kaikki Jumalan nimessä. Meidän ei pitäisi ihmetellä, jos Jumala sulkee meiltä taivaan portit siihen saakka, kunnes opimme rakastamaan ja antamaan anteeksi. Kyllä, jopa niille, jotka ovat loukanneet meitä kaikista eniten. Heitä tämä Joona laivastasi pois, ja myrsky asettuu.

Syy viisi: Rukouksemme voivat raueta tyhjiin, jos ajatellamme, ettei niihin kuitenkaan vastata

Joka odottaa rukoukselta vähän, hänen rukouksissaan ei ole voimaa ja valtaa. Kun kyseenalaistamme rukouksen voiman, me menetämme sen. Paholainen yrittää ryöstää meiltä toivon antamalla vaikuttaa siltä, että rukouksesi on tehoton.

Kuinka älykäs saatana onkaan yrittäessään huijata meitä valheilla ja tarpeettomilla peloilla! Kun Jaakobille tuotiin valheellinen sana, että Joosef oli tapettu, se sairastutti hänet epätoivoiseen tilaan, vaikka se oli valhe. Joosef oli elossa ja menestyvä, kun koko tämän ajan hänen isänsä suri murheellisena uskottuaan tuon valheen. Niin saatana yrittää huijata meitäkin tänä päivänä valheilla.

Epäuskon pelot ryöstävät uskovalta ilon ja luottamuksen Jumalaan. Jumala ei kuuntele jokaista rukousta Hän kuulee uskon rukouksen. Rukous on ainoa ase, mikä meillä on kaikkea vihollisen tulista pimeyttä vastaan. Tuota asetta on käytettävä suuressa luottamuksessa, tai muuten meillä ei ole puolustuskeinoa saatanan valheille, ja Jumalan maine on vaakalaudalla.

Kärsivällisyyden puutteemme todistaa tarpeeksi, että emme odota rukoukselta paljoa. Jätämme salaisen rukouskammionni valmiina suoriutumaan tiestämme jotenkuten ja saatamme jopa järkyttyä, jos Jumala vastaakin.

Ajattelemme, että Jumala ei ole kuullut meitä, koska me emme näe todisteita vastauksesta. Mutta tästä voit olla varma mitä kauemmin rukousvastaus viipyy, sitä täydellisempänä se tulee viimein esiin. Myös, mitä syvempi hiljaisuus, sitä kovaäänisempi vastaus.

Aabraham rukoili lasta ja Jumala vastasi. Mutta kuinka monta vuotta kului, ennen kuin hän piteli tuota lasta käsivarsillaan? Jokainen uskollinen rukous kuullaan sillä hetkellä, kun se rukoillaan, mutta Jumala vastaa omalla tavallaan ja omalla ajallaan. Samalla Jumala odottaa meidän iloitsevan lupauksista ja riemuitsevan toivosta, odottaessamme niiden täyttymystä. Hän käärii myös kieltävät vastauksensa suloiseen rakkauden pakettiin, varjellakseen meitä lankeamasta epätoivoon.

Syy kuusi: Rukouksemme raukeavat tyhjiin, kun yritämme itse määritellä, kuinka Jumalan tulee vastata

Ainoa ihminen, jolle annamme sääntöjä, on sellainen, johon me emme luota. Niiden, joihin luotamme, me annamme tehdä sitä, mikä on oikeaa. Luottamuksen puutteesta supistuu kaikki.

Kun uskova sielu on purkanut sydämensä taakkaa Herralle rukouksessa, hän kohdistaa itsensä uudelleen uskollisuuteen, hyvyteen ja Jumalan viisauteen. Todellinen uskova jättää vastauksen muotoilun Jumalan armon varaan. Mitä ikinä Jumala vastaukseksi valitseekin, uskova toivottaa sen tervetulleeksi.

Daavid rukoili koko huonekuntansa puolesta ahkerasti, ja liitti kaikki Jumalan liittoon Eikö minun sukuni ole näin Jumalan edessä? Sillä hän on tehnyt minun kanssani iankaikkisen liiton (2Sam. 23:5).

Ne, jotka määrittelevät Jumalalle, kuinka ja milloin vastataan, itse asiassa rajaavat Israelin Pyhää. Koska Jumala ei tuo vastausta etuovelle, he eivät ole tietoisia siitä, että Hän tuleekin takaovelle. Luotetaan järjen päätelmiin, eikä lupauksiin. Mutta Jumala ei ole sidottu aikaan, paikkaan tai tapaan, millä vastata. Hän tahtoo aina tehdä äärimmäisesti, runsaasti enemmän kuin pyydämme, tai ajattelemme pyytää. Hän vastaa terveydellä, tai armolla joka on terveyttä parempaa. Hän lähettää rakkautta, tai jotain sitäkin parempaa. Hän vapauttaa, tai tekee jotain vielä suurempaa.

Hän tahtoo, että me jätämme yksinkertaisesti anomuksemme Hänen voimallisille käsivarsilleen sijoitettuna, heitämme kaikki huolestamme Hänen ylleen, ja kuljemme rauhassa ja mielen levollisuudessa odottamassa Hänen lohdutustaan. Kuinka surullista, kun on niin suuri Jumala ja niin vähän uskoa!

Ei enää kykeneekö Hän?-ajatuksia! Nyt loppuu tuollainen pilkka! Kuinka tuollaisen täytyykään sattua Kaikkivaltiaan Jumalamme korvissa. Voiko Hän antaa anteeksi? Voiko Hän parantaa? Voiko Hän tehdä tämän minun puolestani? Pois tuollainen epäusko! Tulkaa, lähestykää Häntä, kuin uskollista Luoja. Kun Hanna rukoili uskossa, hän nousi polviltaan, meni syömään, eivätkä hänen kasvonsa olleet enää surulliset.

Vielä muutama rohkaisun ja varoituksen sana liittyen rukoukseen:

- Kun olet maassa, ja saatana kuiskaa korvaasi, että Jumala on unohtanut sinut, vaienna hänet tällä

Se ei ole Jumala, joka on unohtanut, vaan minä. Minä olen unohtanut kaikki Hänen aikaisemmat siunauksensa en muuten nyt kyseenalaistaisi hänen uskollisuuttaan.

Uskolla tulisi olla hyvä muisti. Harkitsemattomat ja kiireiset sanamme ovat tulosta Hänen aiempien tekojensa unohtamisesta. Daavidin tavoin, meidän tulisi rukoilla:

Tämä on minun kärsimykseni, että Korkeimman oikea käsi on muuttunut. Minä muistelen Herran tekoja, minä muistelen sinun entisiä ihmetöitäsi (Psalmi 77:10,11).

- Hylkää tuo salainen kuiskaus sielussasi, joka sanoo, Vastaus viipyy niin kauan, etten usko sen edes tulevan.

Olet syyllinen hengelliseen kapinaan, ellet luota Jumalan vastaavan kaikista otollisimmalla ajalla. Voit olla varma, että kun vastaus tulee, se tulee kaikista parhaalla tavalla ja ajalla. Jos se, mitä rukoilit, ei ole odottamisen arvoista, se ei ole pyytämisenkään arvoista.

- Lopeta saamisesta huolehtiminen ja opi luottamaan

Jumala ei ikinä valita vihollistensa voimasta, vaan oman kansansa kärsimättömyydestä. Kuinka epäusko särkeekään Hänen sydäntään, kun monet miettivät rakastaako Häntä vai jättääkö Hänet.

Jumala haluaa meidän luottavan Hänen rakkauteensa. Rakkaus on se pääasia, jolla Hän jatkuvasti toimii, ja tästä Hän ei milloinkaan poikkea. Kun Hän kohottaa kulmakarvojaan, nuhtelee huulillaan tai lyö kädellään, kaikessa tässä Hänen sydämensä palaa rakkaudesta, ja kaikki Hänen ajatuksensa meitä kohtaan ovat rauhan ja hyvyyden ajatuksia.

Kaikki tekopyhyys sisältyy epäluottamukseen, ja sielu, joka ei voi luottaa Jumalaan, ei voi olla kauaa Jumalaan kohdistunut. Kun taas alamme kyseenalaistaa Hänen uskollisuuttaan, alamme elää oman järkemme mukaan ja huolehtimaan omista asioistamme. Niin kuin Israelin luopuneet lapset, me sanomme, Nouse, tee meille jumala... me emme tiedä, mitä on tapahtunut Moosekselle... (2Moos. 32:1).

Et ole Jumalan ystävä ellet luota Häneen.

- Kun olet maassa, sinulla on lupa valittaa, mutta ei lupaa nurista

Kuinka rakkaus Jumalaa kohtaan voi varjeltua sydämessä, joka nurisee? Sana kutsuu sitä Jumalan kanssa riitelyksi. Kuinka tyhmä sellainen ihminen onkaan, joka uskaltaa etsiä vikoja Jumalasta Hän antaa sellaiselle ihmiselle vaihtoehtot, joko sulkea suunsa tai tulla katkeruuden kuluttamaksi.

Pyhä Henki valittaa sisällämme, tuolla sanoin kuvaamattomalla taivaan kielellä, joka rukoilee Jumalan täydellisen tahdon mukaan. Mutta se lihallinen nurina, joka lähtee pettyneen uskovan sydäimestä, se on myrkkyä. Nurina piti kokonaisen kansakunnan poissa luvatususta maasta ja tänä päivänä se pitää valtavia joukkoja poissa Herran siunauksista. Valita, jos on pakko, mutta Jumala kieltää nurisemisen.

- Ne, jotka pyytävät uskossa, ylistävät toivossa

Herran sanat ovat selkeitä sanoja, hopeata, joka kirkkaana valuu sulattimesta maahan, seitsenkertaisesti puhdistettua (Psalmi 12:6).

Jumala ei salli valehtelijan tai liiton rikkojan astua Hänen läsnäoloonsa tai astua Hänen pyhälle vuorelleen. Kuinka sitten voisimme kuvitella, että sellainen pyhä Jumala voisi ikinä rikkoa Sanansa? Jumala on tehnyt itselleen nimen maan päälle lankaikkisen uskollisuuden nimen. Mitä enemmän uskomme tuon, sitä vähemmän murheellisia sielumme ovat. Samassa sydämen osassa, missä on usko, on myös rauha.

Rauhallisuus ja luottamus on teidän väkevyytenne (Jesaja 30:15).

Jumalan lupaukset ovat kuin jäätyneen järven jää se, mitä Hän sanoo, kannattelee meitä. Uskova jättäytyy sen varaan rohkeudella. Epäuskoinen pelkää, että se särkyy hänen allaan ja laittaa hänet kompuroimaan.

- Älä milloinkaan kyseenalaista, ellet kuule Jumalaa

Jos Jumala viipyy, se tarkoittaa sitä, että pyyntösi kasvaa korkoa Jumalan siunausten pankissa. Jumalan pyhät olivat niin varmoja siitä, että Hän on lupauksilleen uskollinen, että he iloitsivat, vaikka eivät nähneet mitään tuloksia. He kulkivat eteen päin onnellisina, ikään kuin olisivat jo saaneet. Jumala haluaa meidän ylistävän ennen lupauksien saamista.

Pyhä Henki auttaa meitä rukouksessa ja eikö Hän ole tervetullut valtaistuimelle? Kieltääkö Isä Hengen? Ei milloinkaan! Tuo valitus sielussasi ei ole vähempää, kuin Jumala itse ja Jumala ei kiellä itseään.

Loppusanat

Jumalan pyhät me yksin olemme häviäjiä, jos emme palaa valvomiseen ja rukoukseen. Meistä tulee kylmiä, aistillisia ja leikkisiä, kun vältämme salaista rukoukshämähäkkiä. Mikä surullinen herätys niille tuleekaan, jotka huolettomasti hautovat salaista kaunaa Herraa vastaan siitä, että Hän ei vastaa heidän rukouksiinsa, kun he itse ovat olleet laiskoja. Emme ole olleet tehokkaita ja maltillisia. Emme ole sulkeutuneet olemaan Hänen kanssaan. Emme ole laittaneet syrjään syvään juurtuneita syntejämme. Olemme pyytäneet enimmäkseen kuluttaaksemme omista himoissamme. Olemme olleet aineellisia, laiskoja, uskottomia, epäileviä ja sitten ihmettellemme, miksi rukouksiimme ei vastata.

Kun Kristus palaa, ei Hän löydä uskoa maan päältä, ellemmme palaa salaiseen rukoukshämähäkkiimme, sulkeudu sisään Kristuksen ja Hänen Sanansa kanssa.

Aika on vähissä, Herran päivä on käsillä. Eikö meidän tulisi siis valvoa ja rukoilla?

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/5055/>